

POSTANOWIENIE

21 listopada 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Aleksandra Smyk

Protokolant   Bartosz Radziejewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie przeciwko Marcinowi Mycielskiemu i Bartoszowi Kramkowi

oskarżonym o czyn z art. 212§1 i 2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12§1 kk

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 17§1 pkt 2 kpk, art. 632 pkt 2 kpk

postanawia

- 1) postępowanie przeciwko Marcinowi Mycielskiemu i Bartoszowi Kramkowi umorzyć,
- 2) kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Marcinowi Mycielski i Bartosz Kramek zostali oskarżeni o czyn z 212§1 i 2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12§1 kk, który miał polegać na tym, że: w okresie bliżej nieustalonym, lecz nie wcześniej niż od 13 lutego 2020 r. do chwili obecnej, w Warszawie, działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomówili Joannę Lichocką o takie postępowanie, które poniżyło ją w opinii publicznej i naraziło na utratę zaufania potrzebnego dla sprawowania mandatu posłanki oraz prowadzenia działalności publicznej, sugerując, że jej wolą jest pozbawienie osób chorych nowotworowo dofinansowania ich leczenia onkologicznego ze środków publicznych oraz by była ona odpowiedzialna za zły stan polskiej służby zdrowia czy też nienależyty poziom gwarancji i finansowego zabezpieczenia leczenia onkologicznego w kraju, przy czym czynu tego dokonali za pomocą środków masowego komunikowania, tj. za pośrednictwem portalu zrzutka.pl oraz portali społecznościowych Twitter i Facebook.

Opisane w prywatnym akcie oskarżenia zachowanie nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego, w związku z czym postępowanie podlega umorzeniu.

Analiza akt prywatnego aktu oskarżenia i znacznej liczby załączników prowadzi do wniosku, że okoliczności faktyczne są bezsprzeczne, zaś meritum sprawy stanowi ocena działań podejmowanych w sferze publicznej przez oskarżonych w związku z działaniami oskarżonej oraz partii politycznej, z której ramienia Joanna Lichocka jest posłanką. Zdaniem sądu wypowiedzi zamieszczane przez oskarżonych w portalach społecznościowych nie skutkowały realizacją znamion występku z art. 212§1 i 2 kk. Podkreślić należy, że funkcja posła na sejm jaką pełni oskarżona ma charakter publiczny i jako taka podlega licznym ocenom i krytyce przez poszczególnych obywateli, czy grupy społeczne. Po wtóre dokumentacja dołączona do prywatnego aktu oskarżenia prowadzi do wniosku, że działania oskarżonych nie odnosiły się wyłącznie do działań Joanny Lichockiej jako posłanki, lecz stanowiły element szerszej kampanii społecznej, której celem była krytyka sposobu sprawowania władzy ustawodawczej przez polityków partii Prawo i Sprawiedliwość. Przy czym zamieszczenie wizerunku pokrzywdzonej wynikało z jej zachowania się podczas posiedzenia sejm i uprzednio zostało rozpowszechnione przez liczne media o zasięgu ogólnokrajowym. W ocenie sądu okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu obiektywnych kryteriów oceny działań oskarżonych nie pozwalają na przyjęcie, że ich działanie miało charakter zniesławiający pokrzywdzoną. Treść zamieszczonych wpisów na portalach internetowych jednoznacznie wskazuje bowiem, że stanowiły one dopuszczalną w demokratycznym państwie prawa krytykę działań podejmowanych przez partię polityczną oraz poszczególnych jej posłów w związku ze sprawowanym mandatem. Z tych względów należało stwierdzić, że niniejszej sprawie zaistniała negatywna przesłanka procesowa opisana w art. 17§1 pkt 2) kpk w postaci braku znamion czynu zabronionego i postępowanie umorzyć.

Wobec umorzenia postępowania o kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk.